

že príslušným je vraj senát mládeže, a odoprel rozhodnúť o odvolaní verejného žalobcu, ačkoľvek bol príslušný o ňom rozhodnúť, porušil zákon v ustanoveniach § 384, čís. 4 tr. por. a § 28, druhý odst. zákona zo dňa 11. marca 1931, čís. 48 Sb. z. a n. Bolo preto treba uznať opravný prostriedok pre zachovanie právnej jednotnosti, podaný generálnou prokuratúrou, základným a vysloviť porušenie predpisov hore citovaných. Zároveň — ponevác pokračovanie v tejto veci v prvej stolici nespadá do oboru pôsobnosti senátu mládeže — podľa § 442, posl. odst. tr. por. zrušil najvyšší súd citované usnesenie vrchného súdu v Košiciach a nariadil, aby vo veci bolo ďalej príslušnými súdmi pokračované.

Čís. 5353.

V tom, že se obžalovaný zúčastnil hlavného preličení, ač byl o něm zpraven teprve den před tím, nelze spatřovati mlčky dané svolení ke zkrácení přípravné lhůty, není-li v protokolu o hlavním preličení zaznamenáno, že obžalovaný byl předsedou o ustanovení první věty § 221 tr. ř. poučen a nepodává-li se ani jinak ze spisů, že znal toto ustanovení zákona a jeho účel.

(Rozh. ze dne 4. září 1935, Zm II 219/35.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu trestního v Brně ze dne 30. ledna 1935, pokud jím stěžovatel byl uznán vinným zločinem podvodu podle §§ 197, 200 tr. z. a zločinem zpronevěry podle § 183 tr. z., napadený rozsudek zrušil jako zmatečný v celé části odsuzující a věc vrátil soudu první stolice, aby o ní v rozsahu zrušení znovu jednal a rozhodl.

Z d ů v o d ů:

Odůvodněna je stížnost, pokud vytýká rozsudku po stránce formální zmatečnost podle § 281, čís. 3 tr. ř. proto, že byl při hlavním preličení ze dne 30. ledna 1935 porušen předpis 1. věty § 221 tr. ř., týkající se třídní přípravné lhůty, jehož šetření výslovně zákon ukládá pod neplatností. Obsílka k hlavnímu preličení ze dne 30. ledna 1935 — hlavní líčení před tím na den 19. března 1934 ustanovené se podle spisů vůbec nekonalo, takže hlavní líčení ze dne 30. ledna 1935 nebylo pokračováním v hlavním líčení ze dne 19. března 1934, nýbrž bylo ve skutečnosti prvním a jediným hlavním líčením v této trestní věci (srov. rozh. čís. 412 Sb. n. s.) — měla býti obžalovanému podle spisů doručena poštou v B., nebyla mu však doručena, nýbrž byla poštou vrácena soudu první stolice s poznámkou, že se obžalovaný zdržuje v R. Na to bylo velitelství četnické stanice v T. přípisem soudu první stolice ze dne 25. ledna 1935 vyzváno, aby podalo obratem zprávu, zda obžalovaný bydlí dosud v B. nebo zda a kam přesídlil. Když pak došla dne 29. ledna 1935 zpráva četnictva, že obžalovaný bydlí v R., bylo velitelství četnické stanice

v O. soudem prvé stolice telefonicky vyzváno, aby zpravilo obžalovaného o tom, že se má dne 30. ledna 1935 o 9. hodině dopoledne dostavit (k hlavnímu líčení) k soudu prvé stolice. O tomto příkazu soudu prvé stolice byl obžalovaný téhož dne (29. ledna 1935) četnictvem písemně zpraven. Následujícího dne dostavil se obžalovaný k hlavnímu líčení a zúčastnil se ho.

Z toho, co uvedeno, plyne, že třídní přípravná lhůta, předpisem prvé věty § 221 tr. ř. stanovená, nebyla v tomto případě zachována. Že obžalovaný svolil výslovně ke zkrácení této lhůty, není v protokole o hlavním líčení, jehož obsah je v tomto směru rozhodný (§ 271 tr. ř.), zaznamenáno, takže je míti za to, že obžalovaný při hlavním líčení neprohlásil, že svoluje ke zkrácení přípravné lhůty. Že obžalovaný dal mlčky, t. j. konkludentním jednáním, svolení ke zkrácení zmíněné lhůty, není ze spisů patrné. V tom, že se zúčastnil hlavního líčení, ač byl o něm teprve den před tím zpraven, nelze spatřovati mlčky dané svolení ke zkrácení uvedené přípravné lhůty, kdyžtž není v protokole o hlavním líčení zaznamenáno, že byl předsedou o ustanovení prvé věty § 221 tr. ř. poučen, a kdyžtž se ze spisů ani jinak nepodává, že znal posléze citované ustanovení zákona a jeho účel. Že je nepochybně patrné, že formální vada, o niž jde, nemohla na rozhodnutí působiti způsobem obžalovanému nepříznivým, nelze důvodně tvrditi (§ 281, posl. odst. tr. ř.).

Poněvadž rozsudek trpí podle toho, co uvedeno, v napadené části zmatkem podle § 281, čís. 3 tr. ř. a poněvadž vzhledem k tomu nelze se vyhnouti ustanovení nového hlavního líčení, takže nejvyšší soud jako soud zrušovací nemůže ještě ve věci samé rozhodnouti, bylo zmateční stížnosti ve prospěch obžalovaného podané za souhlasu generálního prokurátora podle § 5, odst. 1 zák. ze dne 31. prosince 1877, čís. 3 ř. z. z roku 1878, při neveřejné poradě ihned vyhověti, napadený rozsudek v celé odsuzující části zrušiti a věc vrátiti soudu prvé stolice k novému projednání a rozhodnutí v rozsahu zrušení, aniž bylo třeba obírat se též výtkami stížnosti rozsudku s hlediska důvodu zmatečnosti podle § 281 čís. 5 tr. ř. činěnými.

Čís. 5354.

S hľadiska § 14, odst. 5 zákona čís. 108/1933 Sb. z. a n., k zavedeniu trestného pokračovania stačí, keď je súdu vykázané pranie dotknutého úradníka, aby pachateľ určitého trestného činu bol stíhaný; netreba, aby pachateľ bol v zmocnení uvedený menom.

(Rozh. zo dňa 5. septembra 1935, Zm III 284/35.)

Na j v y š š í s ú d v trestnej veci proti O. H. pre prečin pomlavy tlačou, na základe zmätočnej sťažnosti vrchného štátneho zastupiteľstva zrušil z úradnej moci podľa § 35, odst. 1 por. nov. rozsudky oboch nižších súdov a uložil krajskému súdu v B., aby ďalej vo veci jednal a rozhodol; zmätočnú sťažnosť odkázal na toto rozhodnutie.